

APELACIONI SUD BRČKO DISTRINKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 o Ps 002951 10 Rev
Brčko, 02.12.2010. godine

Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine u vijeću sastavljenom od sudija Kaurinović Damjana kao predsjednika vijeća, Gligorević Ruže i Nedić Srđana kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužioca „B.“ d.o.o. K., zastupanog po zakonskom zastupniku I. Š., protiv tuženog „M. T.“ d.o.o. B. distrikt B. i H., zastupanog po zakonskom zastupnik Đ. D., radi duga, v.sp. 85.298,41 KM, odlučujući o reviziji tužioca izjavljenoj protiv rješenja Apelacionog suda Brčko distrikta BiH broj 96 o Ps 002951 10 Pž od 27.07.2010. godine, na sjednici vijeća održanoj 02.12.2010. godine donio je

RJEŠENJE

Revizija tužioca se ODBIJA kao neosnovana.

OBRASLOŽENJE

Rješenjem Osnovnog suda Brčko distrikta BiH broj 96 o Ps 002951 09 Ps od 19.05.2010. godine tužba tužioca je odbačena kao neuredna.

Rješenjem Apelacionog suda Brčko distrikta BiH (žalbenog vijeća) broj 96 o Ps 002951 10 Pž od 27.07.2010. godine odbijena je žalba tužioca kao neosnovana i rješenje Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine je potvrđeno.

Protiv drugostepenog rješenja tužilac je blagovremeno izjavio reviziju zbog povrede odredaba parničnog postupka, s prijedlogom da se revizija uvaži i rješenje žalbenog vijeća Apelacionog suda Brčko distrikta BiH ukine, a predmet vrati na ponovno suđenje žalbenom vijeću Apelacionog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Tužilac nije dao odgovor na reviziju.

Nakon što je u smislu odredbe člana 350. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta BiH“, broj

8/09- u daljem tekstu ZPP BD BiH) ispitao pobijano rješenje u granicama razloga navedenih u reviziji, reviziono vijeće ovog suda odlučilo je kao u izreci iz slijedećih razloga:

Prvostepeni sud je navedenim rješenjem odbacio kao neurednu tužbu kojom tužilac traži da se obaveže tuženi da mu na ime duga za isporučenu robu isplati iznos od 85.298,41 KM uz dosudu zakonske zatezne kamate i troškova parničnog postupka.

Kao razloge za donošenje ove presude prvostepeni sud je naveo da je rješenjem od 05.01.2010. godine naložio tužiocu da u roku od 8 dana uredi svoju tužbu tako što će navesti tačnu adresu tuženog, a u skladu sa odredbom člana 74. i člana 179. ZPP BD BiH. Kako je tužilac podneskom od 23.01.2010. godine zatražio produženje roka za dostavu adrese tuženog, stoga je prvostepeni sud rješenjem od 23.02.2010. godine odredio novi rok za ispravku tužbe uz upozorenje na posljedice nepostupanja po nalogu suda. Međutim, kako tužilac u ostavljenom roku nije postupio u skladu sa nalogom prvostepenog suda (nije dostavio tačnu adresu tuženog na koju mu se može dostaviti tužba na odgovor), već je predložio prekid postupka uz obrazloženje da se protiv zakonskog zastupnika tuženog vodi krivični postupak, bez dostavljanja dokaza o pokretanju istoga, prvostepeni sud je stoga donio rješenje kojim se tužba u ovoj pravnoj stvari odbacuje kao neuredna.

Tako date razloge prvostepenog suda prihvatio je žalbeno vijeće ovog suda kao potpune i pravilne, jer, kako je navedeno u obrazloženju pobijanog rješenja žalbenog vijeća ovog suda, žalbom tužioca nisu dovedeni u pitanje razlozi koje je prvostepeni sud dao za svoju odluku.

Odluka žalbenog vijeća ovog suda je pravilna i zakonita.

Suprotno revisionim navodima tužioca, žalbeno vijeće je odgovorilo na sve relevantne žalbene navode, zbog čega ne stoje revizioni razlozi povreda odredaba parničnog postupka iz člana 330, a u vezi sa članom 158. i članom 171. stav 2. ZPP BD BiH.

Stim u vezi bespredmetno je ustrajavanje revidenta u prigovorima da je prvostepeni sud i žalbeno vijeće ovog suda "klasičnom zamjenom teza što je parnični postupak, a što je parnica" povrijedili odredbe ZPP BD BiH. Ovo stoga, što uslovi za prekid postupka, predviđeni odredbom člana 171. stav 2. nastupaju kada sud pred kojim se vodi postupak zaključi da je cjelishodno prekinuti postupak i „sačekati“ donošenje odluke krivičnog suda. Dakle, za razliku od člana 170. ovog Zakona u kojem su takstativno nabrojani slučajevi u kojima će sud obavezno prekinuti parnični postupak i gdje prekid postupka nastupa po sili zakona čim nastupi neki od slučajeva predviđenih u ovoj zakonskoj odredbi, uslovi za prekid postupka predviđeni odredbom člana 171. stav 2. ZPP BD BiH su stvar ocjene postupajućeg suda.

Nadalje, obzirom da se parnični postupak ne vodi protiv zakonskog zastupnika tuženog, stoga odluka parničnog suda ne zavisi o tome da li će se protiv njega voditi krivični postupak, niti pak od eventualne odluke krivičnog suda. Dakle, žalbeno vijeće ovog suda je pravilno ocijenilo da i eventualni dokaz o predistražnom postupku koji se navodno vodi protiv zakonskog zastupnika tuženog nije pravno relevantan za odlučivanje o tužbenom zahtjevu u ovoj pravnoj stvari. Prema tome, pobijano rješenje nema nedostataka na koje revident ukazuje.

Kako, po ocjeni revizionog vijeća ovog suda, prilikom donošenja pobijanog rješenje nisu počinjene povrede odredaba parničnog postupka na koje revizija tužioca ukazuje, niti su počinjene povrede odredaba parničnog postupka koje se odnose na stranačku sposobnost i zastupanje, na koje povrede sud pazi po službenoj dužnosti, stoga je revizija tuženih kao neosnovana odbijena, pa je odlučeno kao u izreci ovog rješenja, a na osnovu člana 357, a u vezi člana 362. stav 4. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta BiH („Službeni glasnik Brčko distrikta BiH“, broj 8/09).

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Damjan Kaurinović